

Pál, Szilvánusz és Timótheus 1. levele a thesszalonikaiak Istenben és Jézusban levő kihívottainak

Pál és Szilvánusz és Timótheus, a thesszalonikaiak Édesapa Istenben és az Úr Jézus Messiásban *levő* kihívott közösségének: Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Édesapánktól és az Úrtól, a Messiás Jézustól!

Hálát adunk az Istennek mindenkor mindnyájatokért, *amikor* említést teszünk rólatok a mi imádságainkban, *ahogy* szüntelenül megemlékezünk a ti hitek munkájáról és *önzetlen* szeretetetek fáradozásáról, és a mi Urunk, a Messiás Jézus *felőli várakozó* reménységetek kitartásáról a mi Istenünk és Édesapánk előtt, *mivel* tudunk a ti kiválasztott voltotokról, Isten által *önzetlenül* szeretett testvérek.

Mert a mi Jóhírünk nem csak *szóbeli* Kinyilatkoztatásban lett *bemutatva* nálatok, hanem *csodatevő* erőben és Szent Szellemben és igen teljes bizonyossággal, ahogyan tudjátok, milyenekké lettünk köztetek, *a* ti érdeketekben. És ti *a* mi utánzóinkká¹ lettetek és az Úréi, *amikor* a Kinyilatkoztatást sok nyomorúságban *a* Szent Szellem örömeivel fogadtátok. Így lettetek ti példaképekké az összes hívő számára Makedóniában és Akhájában.

Mert tőletek visszhangzott az Úrnak a Kinyilatkoztatása, nemcsak Makedóniában és Akhájában, sőt *annál* inkább elterjedt minden helyen a ti Isten felé *írányuló* hitek: olyannyira, *hogy* nekünk már nem szükséges *arról* bármit *is* szólnunk.

Mert ők maguk híresztelik rólunk, milyen menetelünk volt hozzátok, és hogyan tértetek² az Istenhez a bálványoktól, *azzal a céllal, hogy* egy élő és igaz Istennek szolgáljatok *rabszolgaként* és *hogy* várjátok az Ő Fiát a mennyekből, akit életre keltett a halottak közül: Jézust, a minket az eljövendő haragtól megszabadított.

Mert magatok *is* tudtok, testvérek, a mi hozzátok *való* menetelünkről, hogy nem hiába történt, sőt inkább, *miután* előre szenvedtünk és bántalmaztak (amint

---

1 *Utánzóinkká*: a μιμητής (e.: „mimétész”) olyan színész vagy költő, aki teljesen belebújik egy karakter személyiségébe, és azt leutánozva megtestesíti. A ‘mímel’ szavunk eredete.

2 *Tértetek*: az ἐπιστρέφω (e.: „episztréfó”) jelentése ‘meg/el/odafordul’, ‘el/visszatér’. Az itteni pozitív példa szemlélteti a bálványoktól való eltérést és az Istenhez való (vissza)térést. A 2Péterben szereplő negatív példa szemlélteti a szent parancsolattól való eltérést és a kutya hasonlatát a saját okádásához való visszatéréssel. A szó kizárólagosságot sejtet: amikor az egyik oldalhoz térünk, a másiktól elfordulunk.

azt tudjátok) Filippiben, bátrak voltunk Istenben szólni *a* ti érdeketekben az Isten Jóhírét, sok küzdelemben.

Mert a mi bátorító intésünk nem tévelygésből *történt*, sem pedig tisztátalanságból, sem rászedő manipulációban, hanem ahogyan Isten által lettünk megvizsgálva, *hogy rá*nkbízza a Jóhírt, úgy szólunk: nem mint embereknek tetszeni akarók, hanem a szíveinket vizsgáló Istennek.

Mert egyszer sem *a* hízelkedés beszédével léptünk fel, amint tudjátok, sem *a* haszonlesés ürügyével, Isten *rá* a tanú, sem emberektől dicsőséget keresve, sem tőletek, sem másoktól, *noha* van lehetőségünk *az emberek* terhére lenni mint a Messiás kiküldöttjei. Hanem *olyan* gyengéden léptünk fel közöttetek, mint ahogy egy dajka dédelgeti az ő gyermekeit. *Mivel* így vágyakozunk utánatok, tetszett nekünk, *hogy* megoszthattuk veletek nemcsak az Istennek a Jóhírét, hanem a magunk lelkét is, mert *olyanok* lettetek nekünk, *mint akiket önzetlenül* szeretünk.

Mert emlékeztek, testvérek, a mi fáradásunkra és a bajlódásunkra, mert *úgy* tettük közhírré számotokra az Istennek a Jóhírét, *hogy közben* éjjel és nappal dolgoztunk, azért, *hogy* ne terheljük meg senkit közületek. Ti vagytok *a* tanúk *rá* és az Isten, milyen szentül és igazságosan és feddhetetlenül léptünk fel számotokra, hívók számára; ahogy *azt is* tudjátok, *hogy ezalatt* mint apa a gyermekeit, hogyan intettünk egyenként titeket, és bátorítottunk és tanúskodtunk arról, hogy ti a titeket az ő Királyságába és dicsőségébe meghívó Istenhez illő *módon* jártatok.

Ezért mi is hálát adunk az Istennek szüntelenül, mert *amikor* átvettétek az Istennek tőlünk hallott Kinyilatkoztatását, nem emberek kinyilatkoztatását fogadtátok be, hanem amint *az* valójában van: Isten Kinyilatkoztatását, ami munkálkodik is bennetek, hívókben. Mert ti, testvérek, utánzóivá lettetek az Isten *kihívott* közösségeinek, *amelyek* Júdeában a Messiás Jézusban vannak, mert ugyanúgy szenvedtetek ti is a saját honfitársaitoktól, ahogy ők is a zsidóktól: akik mind az Urat megölték, Jézust, mind a saját prófétáikat; minket is elüldöztek; és Isten számára sem kedvesek; és minden ember számára ellenségként megtiltják nekünk, *hogy* a nemzetek számára szóljunk, hogy megmenekülhessenek; *azért*, hogy *így* betöltsék az ő mindenkori bűneik *mértékét*. De el *is* jött rájuk a harag végérvényesen.

Mi pedig, testvérek, *miután* el lettünk szakítva tőletek egy órányi időre, arcra *csak*, szívben nem, sokkal inkább igyekeztünk a ti arcotokat látni, nagy vágyakozással. Ezért el akartunk menni hozzátok, valójában én, Pál, egyszer is, kétszer is, és a Sátán megakadályozott minket.

Mert kicsoda a mi reményünk vagy örömünk vagy dicsekvésünk *győzelmi* koszorúja? Avagy nem ti is *azok lesztek-e* a mi Urunk, a Messiás Jézus *színe* előtt, az ő eljövetelekor? Mert ti vagytok a mi dicsőségünk és az örömünk!

Ezért, *mivel* tovább már nem bírtuk, tetszett nekünk, *hogyan* egyedül maradjunk Athénban, és elküldtük Timótheust, a mi testvérünket és az Isten szolgáját és a mi munkatársunkat a Messiás Jóhírében, a ti megszilárdításotokra és *a* ti intésetekre a ti hitetek felől, hogy senki meg *ne* inogjon ezekben a nyomorúságokban, mert magatok *is* tudjátok, hogy erre vagyunk rendelve, továbbá amikor veletek voltunk, előre megmondtuk, hogy nyomorúságnak leszünk kitéve, ahogyan meg is történt, és *ezt* tudjátok. Emiatt, *mivel ezt* tovább már én sem bírtam, elküldtem *Timótheust*, hogy megismerjük a ti hiteteket, hogy nem próbáztatott-e meg titeket *sanyargatással* a próbáztató, és *nem* lett-e *esetleg* hiábavalóvá a mi fáradozásunk.

Most pedig *azáltal*, *hogyan* megérkezett hozzánk Timótheus tőletek, és jó hírt hozott nekünk a ti hitetekről és *önzetlen* szeretetetekről, és hogy mindenkor jó emlékeitek vannak rólunk, *miközben epedezve* vágyakoztok látni minket, ahogy mi is titeket: *ezáltal megvigasztalódva* felbátorodtunk felőletek a mi összes nyomorúságunkban és szükségünkben, a ti hitetek által. Mert most *az* éltet, ha ti szilárdan meg *tudtok* állni az Úrban!

Mert milyen hálával tudunk visszafizetni Istennek tiértetek, mindazért az örömért, amellyel örülünk miattatok a mi Istenünk előtt? Éjjel és nappal minden mértéket meghaladva könyörgünk, hogy láthassuk a ti arcotokat és rendbe hozzassuk a ti hitetek hiányosságait.

Maga pedig a mi Istenünk és Édesapánk, és a mi Urunk, a Messiás Jézus irányítsa a mi utunkat hozzátok! Titeket pedig az Úr sokasítson meg és tegyen bővelkedővé a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, ahogyan mi is *vagyunk* irántatok: hogy megszilárdítsa a ti kifogástalan szíveiteket szentségben Istenünk és Édesapánk előtt a mi Urunknak, a Messiás Jézusnak az ő összes szentjével *való* eljövetelekor.

Ennek következtében, testvérek, megkérünk továbbá titeket és bátorítva intünk az Úr Jézusban (amint tőlünk *már* elfogadtátok azt, *hogyan* hogyan kell nektek járnotok és Istennek tetszenetek), hogy még inkább bővelkedhessetek, mert tudjátok, milyen utasításokat adtunk nektek az Úr Jézus által, mert ez az Isten akarat, a ti megszentelődésetek: *hogyan* tartózkodjatok a paráznaságtól; *hogyan* közületek *mindenki* tudja egyenként, *hogyan kell* megszerezni a maga „edényét”³

³ *Megszerezni a maga „edényét”*: a σκεῦος (e.: „szkeuosz”) elsődleges jelentése ‘edény’, ‘eszköz’, ‘berendezés’, de átvitt értelemben használták a lélek eszközeként, mint ‘test’, illetve a férj számára mint megbízható ‘feleség’, aki hozzájárulva segíti a munkáját. A κτάρωμαi (e.: „ktahomai”) jelen-

megszentelődésben és megbecsülésben, nem kívánság szenvedélyével, miként a nemzetek, az Istent nem ismerők; *hogy senki* se lépje túl *a határt* és *ne* használja ki *üzleti vagy peres* ügyben az ő testvérét: mert bosszúálló az Úr mindezek miatt, ahogyan előre meg is mondtuk nektek és *tüntetőleg* tanúskodtunk *ezek ellen*. Mert nem tisztátalanságra hívott ki minket az Isten, hanem megszentelődésben. Aki azért *ezeket* megveti, nem embert vet meg, hanem az ő Szent Szellemét is belénk adó Istent.

A testvérszeretetről pedig nem szükséges írni nektek, mert ti magatok „Istentől-tanítottak” vagytok arra *nézve, hogy* egymást *önzetlenül* szeressétek, hiszen ezt teszitek is az összes testvérrel, akik az egész Makedóniában *vannak*. Bátorítva intünk azonban titeket, testvérek, hogy mindinkább bővelkedjete.

És becsületszeretnek tartásotok, *hogy* nyugodt életet folytassatok és a saját *dolgokkal* foglalkozzatok, és a saját kezetekkel dolgozzatok, ahogy utasítottunk *erre* titeket: hogy *így* tiszteletreméltóan járhattok el a kívülvalók iránt, és ne legyen hiányotok semmiben.

Nem akarom pedig testvérek, *hogy* tudatlanok legyetek az elhunytak felől, *mégpedig azért*, hogy ne szomorkodhassatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük. Mert, ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadt, ugyanígy, az Isten is előhossa majd az elhunytakat Jézus által, *szorosan* vele együtt. Mert ezt nektek az Úr Kinyilatkoztatásával mondjuk, hogy mi, az élők, az Úr eljöveteleig *megmaradó* túlélők, semmiképp sem előzhetjük meg az elhunytakat: mert maga az Úr majd parancskiáltás, főangyal hangja és az Isten trombitálása közepette száll alá az égből; és a halottak a Messiásban támadnak majd fel először; azután mi, az élők, a *megmaradt* túlélők, *szorosan* velük együtt *egyszerre* leszünk elragadva felhőkben az Úr fogadására⁴ a levegőbe, és ily módon mindenkor *szorosan* az Úrral leszünk. *Vigasztalva* bátorítsátok tehát egymást ezekkel a Kinyilatkoztatásokkal!

Az időszakokról és az időpontokról pedig nincs szükségetek *arra, hogy* írjunk nektek, testvérek. Mert magatok *is* pontosan tudjátok, hogy az Úr napja úgy jön el, mint tolvaj az éjszakában. Mert amikor *azt* mondják: „Békesség és biztonság!”,

---

tései ‘megszerez’, ‘feleségül vesz’, esetleg ‘birtokolva a maga számára használ’.

⁴ *Fogadására*: az ἀπάντησις főnév (e.: „apantészisz”) és annak igei alakja, az ἀπαντᾶω (e.: „apan-taó”) olyan ‘találkozót’ ír le, ahol az alany a részesesetben szereplő másik fél ‘elé megy’ és őt ‘fogadja’ annak érkezésekor. Gyakorlatilag egy frissen érkezett hivatalos személy ‘fogadására’ használták. Pl. a késő völegény ‘elé kimenő’ szüzek, a Jézus ‘elé kimenő’ leprások vagy gadarai megszállott, a Pál római ‘fogadására kimenő’ testvérek, stb. Az aktív, alanyi ‘találkozó’ fél szembe jön, fogadja, esetenként be is kíséri az érkezőt, mint a tanítványok ‘elé kijövő’ korsós ember. Apan-tészisz esetén az érkező menetirányát a Bibliában egyetlen esetben sem befolyásolja a találkozás ténye. A részesesetben szereplő hivatalos érkező nem fordul meg (jelen esetben: „az Úr”), ez csak az alanyi ‘őt fogadó elé kimenőkkel’ történhet meg (jelen esetben az elragadtatásban részesülő „halottak” és „túlélők”).

akkor váratlanul tör rájuk a *halálos* pusztulás, mint a vajúdás a várandós asszonyra, és semmiképpen sem menekülhetnek el.

Ti pedig testvérek, nem vagytok sötétségben, hogy *az* a nap titeket mint tolvaj ragadjon meg. Ti mindnyájan *a* világosság fiai vagytok és *a* nappal fiai: nem vagyunk *az* éjszakáé, sem *a* sötétségé. Így tehát ne aludjunk, mint a többiek, hanem legyünk éberek és józanok, mert az alvók éjszaka alszanak, és a részegeskedők éjszaka részegednek meg. Mi pedig, *akik a* nappaléi vagyunk, legyünk józanok, *mint akik már* felöltöztük *a* hit és *önzetlen* szeretet mellvértjét, és *mint* sisakot, *a* megmentettség *elváró* reménységét; mert az Isten nem haragra rendelt minket, hanem *a* megmentettség tulajdonlására, a mi Urunk, a Messiás Jézus által; aki meghalt helyettünk, hogy akár ébren vagyunk, akár alszunk, *szorosán* vele együtt éljünk. Bátorítsátok tehát egymást, és építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is!

Megkérünk viszont titeket, testvérek, *hogy* ismerjétek meg a köztetek fáradozókat és nektek az Úrban előljáróitokat és titeket intőket, és tartsátok őket méretetlenül bőséges *önzetlen* szeretetben az ő munkájuk miatt. Legyetek békeségben egymással.

Bátorítunk viszont titeket, testvérek, *hogy* intsétek a fegyelmezetleneket, vigasztaljátok a bártortalanokat, ragaszkodjatok a gyengékhez, legyetek hosszútűrők mindenki felé! Meglássátok, nehogy bárki bárkinek rosszért rosszal fizessen, hanem mindenkor a jóra törekedjete, mind egymás iránt, mind mindenki iránt! Mindenkor örüljete, szüntelenül imádkozzátok, mindenben hálát adjátok: mert ez Isten akarata a Messiás Jézusban irántatok. A Szellemet ki ne oltsátok, a szóvivői közléseket el ne utasítsátok, mindent vizsgáljátok meg, a jót tartsátok meg, a gonosz minden látszatától tartózkodjatok!

Maga pedig a békeség Istene *elkülönítve* szenteljen meg titeket, minden szempontból teljeseket, és a ti egész szellemetek és lelketek és testetek feddhetetlenül tartassék meg a mi Urunk, a Messiás Jézus eljövetelekor! Hú a titeket meghívó, aki *ezt* majd meg is teszi!

Testvérek, imádkozzátok értünk! Üdvözljétek az összes testvért szent csókkal! Kérlek titeket az Úrra, legyen felolvasva *ez* a levél az összes szent testvérnek! A mi Urunk, a Messiás Jézus kegyelme veletek, ámen!

A thesszalonikaiaknak,
első levél,
íratott Athénból.